

REGLA DE L'ORDE FRANCISCÀ SECULAR.

BREU APOSTÒLIC «SERAPHICUS PATRIARCHA»

amb el qual s'aprova la Regla de l'Orde Franciscà Secular.

PAU VI

per perpetu record.

El Seràfic Patriarca, Sant Francesc d'Assís, mentre vivia en aquest món i fins i tot després de la seva preciosa mort, no només atreia a molts al servei de Déu en la família religiosa per ell fundada, sinó que va arrossegar també una multitud de seglars a abraçar, en el que sigui possible en el món, la seva forma de vida. En efecte, segons paraules de Nostre Predecessor Pius XI, «sembla ... que no hi ha hagut un altre home en el qual brillés, de manera més tangible, la imatge de Crist Senyor i una forma evangèlica de viure més semblant a Ell, que en Francesc. Perquè ell, que es va cridar a si mateix Missatger del Gran Rei, i amb raó va ser denominat un altre Crist, es va presentar a la societat del seu temps i als segles futurs com un Crist vivent: i, en conseqüència, com a tal viu avui i viurà per a la posteritat als ulls dels homes» (Enc. Rite expiatis, 30 d abril de 1926, AAS / 18/1926, pàg. 154). Per la nostra part ens alegrem que «el carisma franciscà», per bé de l'Església i de la societat humana, conservi encara el seu vigor en la nostra època, en la qual circulen, sordament, tantes opinions i s'alimenten tantes tendències, que aparten els ànims de Déu i de les realitats superiors. Lloable ha estat, doncs, la sol·licitud i el treball mancomunat, amb que els quatre Ordes Franciscans s'han esforçat, durant deu anys, a elaborar la nova Regla del Tercer Orde Seglar, o, com es diu ara, Orde Franciscà Seglar, segons va semblar necessari pel canvi de les condicions dels temps, i perquè el Concili Vaticà II va promulgar recomanacions i preceptes al respecte. I així, els estimats fills, Ministres Generals dels quatre Ordes Franciscans, ens van demanar que aprovàrem la Regla preparada d'acord amb les susdites recomanacions. I nos, seguint l'exemple d'alguns predecessors nostres, entre els quals es distingeix Lleó XIII, hem decidit de bon grat accedir a aquestes peticions. Així les coses, amb la confiança que la forma de vida predicada per aquell admirable Home d'Assís comenci a reflorir amb brillantor i creixi amb nou impuls, consultada la Sagrada Congregació per als Religiosos i Instituts Seculars, la qual va examinar diligentment l'exemplar que li va ser presentat, considerades amb atenció totes les circumstàncies, amb certesa i madura deliberació nostra, amb la planitud de la potestat Apostòlica, en virtut d'aquestes Lletres, vam aprovar i confirmem la Regla de l'Orde Franciscà Seglar, i li afegim la força de la sanció Apostòlica, a condició que concordi amb l'exemplar que es conserva a l'Arxiu de l'esmentada Sagrada Congregació per als Religiosos i Instituts Seculars, i les primeres paraules són «Inter Espirituals famílies» i les últimes, «ad normam Constituionum, petenda». Al mateix temps, per les presents i per la nostra autoritat, abroguem la Regla anterior del que es deia Tercer Orde Franciscà Seglar. Establim, finalment, que aquestes Lletres siguin fermes i produeixin plenament els seus efectes ara i en el futur; sense que obsti res en contra.

Donades a Roma, a Sant Pere, sota l'anell del Pescador, el dia 24 de juny de 1978, setzè any del nostre pontificat.

+ Joan Card. Villot
Secretari d'Estat
Lloc del Segell
A la Secretaria d'Estat,
Arx. N. 352.241

CARTA DE PRESENTACIÓ DELS QUATRE MINISTRES GENERALS DE LA FAMÍLIA FRANCISCANA

Als germans i germanes de l'Orde Franciscà Seglar.

Sentim el goig de comunicar-vos que la Santa Seu, amb el Breu Apostòlic «Seraphicus patriarcha» del 24 de juny de 1978, ha aprovat, «sota l'anell del pescador» la Regla renovada de l'Orde Franciscà Seglar, que abroga i substitueix la Regla precedent; del Papa Lleó XIII.

És un esplèndid regal que devem a Sa Santedat el Papa Pau VI, atorgat poc abans d'abandonar aquesta terra. Pau VI us estimava. Efectivament, en reiterades ocasions havia manifestat el seu amor a l'Orde Franciscà Seglar, i us havia dedicat paraules inoblidables.

La Regla, que avui us presentem, no és només el fruit d'aquests treballs. L'Església us la lliura com a norma i vida.

Una de les fonts de la desitjada renovació és el retorn als orígens, a l'experiència espiritual de Francesc d'Assís, i dels germans i germanes de penitència, que d'ell van rebre inspiració i guia. Una altra de les fonts es troba en l'atenció a l'Esperit en la lectura i interpretació dels signes dels temps.

Nosaltres, Ministres Franciscans, amb tots els nostres germans, quedem amb l'ànim obert i disposat a prestar-vos l'assistència que calgui, per a caminar junts pel camí del Senyor.

Roma, 4 octubre 1978

Fr Constantí Koser, Min. Gen. OFM

Fr Vitale Bommarco, Min. Gen. OFM Conv.

Fr Pascual Rywalski, Min. Gen. OFM Cap.

Fr Roland Faley, Min. Gen. TOR

CONGREGATIO
PRO INSTITUTIS VITAE CONSECRATAE
ET SOCIETATIBUS VITAE APOSTOLICAE
Prot. n. T. 144-I/2000

DECRETO

La Conferencia de los Ministros Generales de la Primera Orden y de la Tercera Orden Regular, previa aprobación del Capítulo General de la Orden Franciscana Seglar, celebrado en el mes de octubre de 1999, ha presentado a la Sede Apostólica el texto de las Constituciones de la misma Orden Franciscana Seglar, pidiendo la aprobación.

La Congregación para los Institutos de vida consagrada y las Sociedades de vida apostólica, después de haber examinado atentamente el antedicho texto de las Constituciones, con el presente Decreto *lo aprueba y lo confirma*, según el ejemplar redactado en lengua italiana, que se conserva en su Archivo, observado cuanto por derecho se debe observar.

No obstante cualquier disposición en contrario.

Vaticano, 8 de diciembre de 2000, Solemnidad de la Inmaculada Concepción de la Bienaventurada Virgen María.

Eduardo Card. Martínez Somalo
Prefetto

+ Piergiorgio Silvano Nesti, C.P.
Segretario

Regla de l'Orde Franciscà Secular (O.F.S.)

Pròleg

Exhortació de Sant Francesc als Germans i Germanes de Penitència

En el nom del Senyor!

AQUELLS QUE FAN PENITÈNCIA

Tots els qui estimen el Senyor amb tot el cor, amb tota l'ànima i la ment, amb tota la força (Mc 12, 30) i estimen el proïsme com a ells mateixos i tenen odi als seus cossos amb els vicis i pecats, i reben el cos i la sang de nostre Senyor Jesucrist i fan fruits dignes de penitència: Oh que en són de benaurats i beneïts, ells i elles, mentre fan tals coses i hi perseveren!, perquè reposarà damunt d'ells l'esperit del Senyor (Is 11, 2) i hi farà habitació i sojorn (Jn 14, 23), i són fills del Pare celestial (Mt 5, 45), del qual fan les obres, i són esposos, germans i mares de nostre Senyor Jesucrist. Som esposos quan, per l'Esperit Sant, l'ànima fidel s'uneix a nostre Senyor Jesucrist. Li som germans, quan fem la voluntat del Pare que està en el cel (Mt 12, 50). Mares, quan el portem al cor i al nostre cos per l'amor diví i una consciència pura i sincera; l'infantem per un sant obrar que ha de brillar com un exemple per als altres. Oh, que n'és de gloriós de tenir al cel un Pare sant i gran! Oh, que n'és de sant, consolador, bell i admirable de tenir un tal espòs! Oh, que n'és de sant i d'estimable, plaent, humil, pacífic, dolç, amable i desitjable per damunt de tot de tenir un tal germà i un tal fill: nostre Senyor Jesucrist!, el qual donà la seva vida per les seves ovelles (Jn 10, 15) i pregà el Pare dient: Pare sant, guardeu-los en el vostre nom, els que m'heu donat en el món; vostres eren i me'ls heu donats. I les paraules que m'heu donat, els les he donades, i ells les han rebudes, i han conegut en veritat que he sortit de Vós, i han conegut que Vós m'heu enviat, Prego per ells i no pel món. Beneïu-los i santifiqueu-los, i per ells em santifico a mi mateix. No prego solament per ells, sinó també per aquells que han de creure en mi per llur paraula, que siguin santificats en la unitat així com nosaltres. Vull, Pare, que allà on jo sóc també hi siguin ells amb mi, a fi que vegin la meva glòria (Jn 17, 6-24) en el vostre regne (Mt 20,21). Amén.

AQUELLS QUE NO FAN PENITÈNCIA

Tots aquells i aquelles, en canvi, que no viuen en la penitència, i no reben el cos i la sang de nostre Senyor Jesucrist, i obren els vicis i els pecats i que caminen rere la mala concupiscència i els mals desigs de la seva carn, i no observen allò que prometeren al Senyor, i corporalment serveixen el món amb desigs carnals i sol·licituds del segle, i de les cures d'aquesta vida: presos del diable, de qui són fills i del qual fan les obres, són cecs, ja que no veuen la llum veritable, nostre Senyor Jesucrist. No tenen la saviesa espiritual, com sigui que no tenen el Fill de Déu, el qual és la vera saviesa del Pare; d'ells es diu: *Llur saviesa ha estat engolida (Sl 106, 27) i: Maleïts els qui s'aparten dels vostres manaments (Sl 118, 21)*. Veuen i reconeixen, saben i fan el mal i conscientment perden llurs ànimes. Vegeu, cecs, enganyats pels vostres enemics: per la carn, pel món i el diable; que per al cos és dolç de fer el pecat i amarg de fer-li servir Déu; car tots els vicis i pecats *surten i procedeixen del cor dels homes*, com diu el Senyor en l'Evangeli (Mt 7, 21). I res no teniu en aquest segle ni en el futur. I creieu que posseireu per llarg temps les vanitats d'aquest segle, però esteu enganyats, perquè vindrà el dia i l'hora que no us penseu, que no sabeu i ignoreu; el cos emmalalteix, la mort s'apropa i així mor de mort amarga. I allà on sigui, quan sigui i de la manera que sigui, que l'home mor en pecat criminal sense penitència i satisfacció, podent satisfer i no satisfent, el diable arrabassa la seva ànima del seu cos amb tanta d'angoixa i de tribulació que ningú no ho pot saber fora del qui ho passa. I tots els talents, poder *i ciència i saviesa* (2Cr 1, 12) que creien de tenir, els seran pres. I ho deixen als parents i als amics; i aquests agafaren i es partiren el seu haver i després digueren: «Maleïda sigui la seva ànima, perquè pogué donar-nos i adquirir més del que assolí». El cos, se'l mengen els cucs, i així perderen el cos i l'ànima en aquest segle breu i se n'aniran a l'infern, on seran turmentats sense acabament. Tots aquells a qui arribessin aquestes paraules preguem en la caritat que és Déu que rebin benignament amb amor diví aquestes flairoses paraules

de nostre Senyor Jesucrist, dites més amunt. I els qui no saben de llegir, que se les facin llegir sovint; i les guardin en el seu interior fins al final, perquè *són esperit i són vida* (Jn 6, 63). I qui no ho fes, n'haurà de donar *compte el dia del judici, davant el tribunal* de nostre Senyor Jesucrist.

CAPÍTOL I

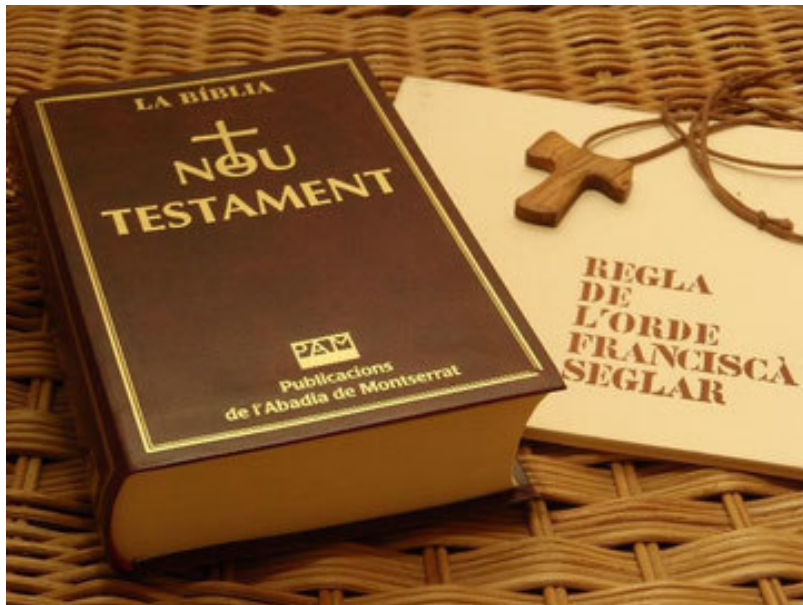
L'Orde Franciscà Secular (O.F.S.)

1 Entre les famílies espirituals, suscitées per l'Esperit Sant a l'Església, la família Franciscana comprèn a tots aquells membres del Poble de Déu, seculars, religiosos i sacerdots, que es senten cridats al seguiment de Crist, rere de les petjades de Sant Francesc d'Assís.

En maneres i formes diverses, però en recíproca comunió vital, tots ells es proposen fer present el carisma del comú Seràfic Pare, en la vida i en la missió de l'Església.

2 En el sí d'aquesta família, té un lloc peculiar l'Orde Franciscà Secular, el qual es configura com una unió orgànica de totes les fraternitats catòliques, escampades pel món sencer i obertes a tot grup de fidels, en les quals els germans i les germanes, impulsats per l'Esperit, a assolir la perfecció de la caritat en el seu estat secular, es comprometen amb la Professió a viure l'Evangelí a la manera de Sant Francesc, amb l'ajuda de la present Regla, confirmada per l'Església.

3 Aquesta Regla, després del "Memoriale propositi" (1221) i de les Regles aprovades pels summes pontífexs Nicolau IV i Lleó XIII, s'adapta l'Orde Franciscà Secular a les exigències i a les esperances de la santa Església, en les noves condicions dels temps. La seva interpretació correspon a la Santa Seu, més l'aplicació serà feta per les Constitucions Generals i pels Estatuts particulars.

CAPÍTOL II

La Forma de Vida

4 La Regla i la vida dels Franciscans seculars és aquesta: guardar el sant Evangeli de nostre Senyor Jesucrist seguint l'exemple de Sant Francesc d'Assís, que va fer de Crist l'inspirador i centre de la seva vida, amb Déu i amb els homes.

Crist talent de l'amor del Pare, és el Camí vers Ell, és la Veritat en la qual ens introdueix l'Esperit Sant, és la Vida que Ell ha vingut a portar abundantment.

Els Franciscans seculars dediquin-assíduament a la lectura de l'Evangeli, i passin de l'Evangeli a la vida i de la vida a l'Evangeli.

5 Per tant, els Franciscans seculars, cerquin la persona vivent i operant de Crist en els germans, a la Sagrada Escripura, a l'Església i a les accions litúrgiques. La fe de Sant Francesc al dictar aquestes paraules: "Res veig corporalment en aquest món respecte de l'Altíssim Fill de Déu, sinó els seus santíssims cos i sang", sigui per a ells la inspiració i camí de la seva vida eucarística.

6 Sebollits i ressuscitats amb Crist al Bateig, que els fa membres vius de l'Església, i a ella més estretament vinculats per la Professió, facin-se testimonis i instruments de la seva missió entre els homes, anunciant el Crist amb la vida i amb la paraula.

Inspirats en Sant Francesc i amb ell cridats a reconstruir l'Església, perseverin a viure en plena comunió amb el papa, els bisbes i els sacerdots, en obert i confiat diàleg de creativitat apostòlica.

7 Com a "germans i germanes de penitència", en força de la seva vocació, impulsats per la dinàmica de l'Evangeli, conformin la seva manera de pensar i d'obrar al de Crist, mitjançant un radical canvi interior, que el mateix Evangeli denomina amb el nom de "conversió"; la qual, a causa de la fragilitat humana, s'ha d'actualitzar cada dia. En aquest camí de renovació, el Sagrament de la Reconciliació és signe privilegiat de la misericòrdia del Pare, i font de gràcia.

8 Tal com Jesucrist va ser el veritable adorador del Pare, de la mateixa manera els Franciscans seculars facin de l'oració i de la contemplació, l'ànima del propi ser i del propi obrar.

Participin de la vida sacramental de l'Església, especialment de l'Eucaristia, i associïn-se a la pregària litúrgica en alguna de les formes proposades per la mateixa Església, revisquant així els misteris de la vida de Crist.

9 La Mare de Déu, humil serventa del Senyor, sempre amatent a la seva paraula i a totes les seves mocions, va ser per Sant Francesc centre de fora mida amor, i per ell declarada Protectora i Advocada de la seva família. Els Franciscans seculars donin testimoni del seu encès amor vers ella, per la imitació de la seva disponibilitat incondicional, i en l'efusió d'una confiada i conscient oració.

10 Associant-se a l'obediència redemptora de Jesús, que va sotmetre la seva voluntat a la del Pare, compleixin fidelment les obligacions pròpies de la condició de cadascú, en les diverses circumstàncies de la vida, i segueixin a Crist, pobre i crucificat, confessant-ho en les dificultats i persecucions.

11 Crist, confiat en el Pare, encara apreciava atenta i amorosament les realitats creades, va triar per a Sí i per la seva Mare una vida pobre i humil; de la mateixa manera, els Franciscans seculars han de buscar en la desafecció i en l'ús, una justa relació amb els béns terrenys, simplificant les pròpies exigències materials; siguin conscients, de conformitat amb l'Evangeli, de ser administradors dels béns rebuts, en favor dels fills de Déu.

Així, en l'esperit de les "Benaurances", que s'esforcin a purificar el cor de tota tendència i desig de possessió i de domini, com "pelegrins i forasters" en el camí vers la casa de Pare.

12 Testimonis dels béns futurs i compromesos a adquirir, segons la vocació que han abraçat, la puresa de cor, es faran lliures, d'aquesta manera, per a l'amor de Déu i dels germans.

13 De la mateixa manera que el Pare veu en cadascun dels homes els trets del seu Fill, Primogènit de molts germans, els Franciscans seculars acullin a totes les persones amb ànim humil i cortès, com a do del Senyor i imatge de Crist.

El sentit de la fraternitat els farà feliços i disposats a identificar-se amb totes les persones, especialment amb les més humils, per a les quals cal que s'esforcin a crear condicions de vida dignes de criatures redimides per Crist.

14 Cridats, juntament amb tots els homes de bona voluntat, a construir un món més fratern i evangèlic, a fi d'edificar el Regne de Déu, conscients que "qui segueix Crist, Home perfecte, es fa a si mateix més home", compleixin de manera competent els seus propis deures amb esperit cristià de servei.

15 Estiguin presents amb el testimoni de la seva vida humana i també amb iniciatives eficaces, tant individuals com comunitàries, en la promoció de la justícia, particularment en l'àmbit de la vida pública; persisteixin en opcions concretes i coherents amb la seva fe.

16 Considerin la feina com a do de Déu i com a participació en la creació, redempció i servei de la comunitat humana.

17 Visquin en la pròpia família l'esperit franciscà de pau, fidelitat i respecte a la vida, i esforcin-se en convertir-lo en el signe d'un món ja renovat en Crist.

Els casats particularment, al viure la gràcia del matrimoni, donin testimoniatge en el món, de l'amor de Crist a la seva Església. Amb educació cristiana, senzilla, oberta, amatents a la vocació de cadascú, recorrin joiosament amb els seus fills el seu itinerari espiritual i humà.

18 Sentin, a més, respecte per les altres criatures, animades i inanimades, que "són portadores de la significació de l'Altíssim", i procurin amb afany de superar la temptació d'explotació, amb el concepte franciscà de la fraternitat universal.

19 Com a portadors de pau i conscients que la pau ha de construir-se incessantment, esbrinin els camins de la unitat i de l'enteniment fratern mitjançant el diàleg, confiant en la presència del germen diví que hi ha en l'home, i en la força transformadora de l'amor i del perdó.

Missatgers de la perfecta alegria, que s'esforcin permanentment a portar als altres la joia i l'esperança.

Inserits en la resurrecció de Jesucrist, que dóna el seu veritable sentit a la Germana Mort, tendeixin amb serenitat la trobada definitiva amb el Pare.

CAPÍTOL III

La Vida en Fraternitat

20 L'Orde Franciscà Secular es divideix en Fraternitats, de diversos nivells o graus: local, regional, nacional i internacional. Cadascuna d'aquestes Fraternitats té la seva pròpia personalitat moral en l'Església. Les Fraternitats es coordinen i uneixen entre si, d'acord amb el que s'estableix en aquesta Regla i en les Constitucions.

21 En els diferents nivells, cada Fraternitat és animada i guiada per un Consell i un Ministre (o president), elegit pels professors en conformitat amb les Constitucions.

El seu servei, que dura un temps limitat, és un compromís que implica disponibilitat i responsabilitat envers cadascun i envers el grup.

Les Fraternitats, segons el que estableixen les Constitucions, s'estructuren internament de manera diversa, d'acord amb les necessitats dels seus membres i de les regions, sota la direcció del Consell respectiu.

22 La Fraternitat local cal ser canònicament erigida, i es converteix així en la primera cèl·lula de tot l'Orde i en signe visible de l'Església, que és una comunitat d'amor. La Fraternitat ha de ser el lloc privilegiat per desenvolupar el sentit eclesial i la vocació Franciscana, i, a més, per animar la vida apostòlica dels seus membres.

23 Les peticions d'admissió a l'Orde Franciscà Secular es presenten a una Fraternitat local, i el seu Consell decideix l'acceptació dels nous germans.

El procés d'incorporació a la Fraternitat comprèn el temps d'iniciació, el període de formació de la Regla. En aquest itinerari gradual està compromesa tota la Fraternitat, fins i tot amb el seu estil de vida. Pel que fa a l'edat per a la Professi6, i als signes distintius franciscans, procediu segons els Estatuts.

La Professi6 és, de per si, un compromís perpetu.

Els germans que es troben en dificultats particulars han de procurar tractar els seus problemes en fratern diàleg amb el Consell. La separaci6 o definitiva dimissió de l'Orde, si cal, és un acte que competeix al Consell de la Fraternitat, de conformitat amb les Constitucions.

24 A fi d'estimular la comuni6 entre els membres, el Consell organitzi reunions peri6diques i trobades freqüents, fins i tot amb altres grups franciscans, especialment de joves, adoptant els mitjans més adients per al creixement en la vida franciscana i eclesial, estimulants a tots a la vida de fraternitat.

Aquesta comuni6 es perllonga amb els germans difunts, oferint-se sufragis per a les seves ànimes.

25 Tots els germans i germanes ofereixin una contribuci6 proporcionada a les possibilitats de cadascun, per a sufragar les despeses necessàries de la vida de la Fraternitat, o per a obres de culte, d'apostolat i de caritat.

Les fraternitats locals procurin contribuir al pagament de les despeses del Consell de la Fraternitat de nivell superior.

26 Com a signe concret de comuni6 i de coresponsabilitat, els Consells dels diferents nivells, segons les Constitucions, demanaran religiosos idonis i preparats per a

l'assistència espiritual, als superiors de les quatre Famílies Religioses Franciscanes, als quals, des de segles, està unida la Fraternitat Secular.

Per a fomentar la fidelitat al carisma i l'observança de la Regla, i per rebre més ajuda en la vida de fraternitat, el Ministre o President d'acord amb el seu Consell, sigui sol·lícit a demanar periòdicament als superiors religiosos competents la visita pastoral i als responsables del nivell superior, la visita fraterna, segons les Constitucions.

"I qualsevol que observarà aquestes coses que sigui omplert al cel de la benedicció de l'altíssim Pare, i a la terra sigui omplert de la benedicció del seu benamat Fill, amb el santíssim Esperit Paràclit i amb totes les virtuts del cel i amb tots els sants. i jo, fra Francesc petitó, servent vostre, tant com puc us confirmo, dins i fora, aquesta santíssima benedicció". (Benedicció de Sant Francesc, al seu TESTAMENT).

